

Bài 18 QUYỀN NĂNG PHỤC SINH

Trong bóng tối của chiếc kén,
 con nằm im như đã chết.
 Không ai thấy, chẳng ai ngờ,
 một cuộc lột xác đang chờ diễn ra.
 Rồi kén nứt, ánh sáng lọt qua
 Ánh sáng tràn vào,
 cánh bướm mở ra,
 bay lên trời cao.
 Từ cái chết tưởng chừng là hết
 sự sống mới lại đến tương bừng
 Cánh bướm bay lượn tung tăng

Từ cái chết tưởng chừng là hết, nay lại được sống, đem niềm vui tin mong. Cũng như chuyện kể tại một nhà kho cũ, người ta tìm thấy một cây thánh giá gãy nát, phủ bụi, tưởng chừng vô giá trị. Có người muốn vứt bỏ, nhưng một tín hữu tin rằng sẽ không vô dụng, đã xin đem về dựng lại. Khi cây thánh giá được đặt trong nhà thờ, nhiều người đến cầu nguyện và nhận được ơn an ủi, chữa lành. Cây thánh giá tưởng như bị bỏ rơi lại trở thành **nguồn hy vọng cho bao người**. Niềm tin chính là chìa khóa, niềm tin nhìn thấy sự sống trong cái chết, niềm tin nhận ra giá trị trong điều tưởng như vô nghĩa. *Vết đinh tình yêu không mất giá trị, mà chính trong sự bỏ quên ấy, Thiên Chúa làm phát sinh sự sống mới.*

Đó là truyền thuyết về một cây thánh giá cũ kỹ. Nhưng đây là chuyện có thật. Một ngày kia, Phanxicô Assisi bước vào ngôi nhà thờ nhỏ San Damiano, nơi cây thánh giá cũ kỹ treo trên tường. Khi đang cầu nguyện, ngài nghe rõ mồn một tiếng Chúa Giêsu từ thập giá nói: **"Phanxicô, hãy đi và xây lại Hội Thánh của Ta, vì như con thấy, nó đang sụp đổ."**

Từ vết đinh tình yêu trên thập giá, Chúa không chỉ cứu chuộc, mà còn **mời gọi Phanxicô cộng tác trong công trình chữa lành Hội Thánh**. Vết thương của Mực Tử trở thành *lời mời gọi người môn đệ tiếp tục công trình yêu thương.*

Hôm nay, Tin Mừng thuật lại biến cố Chúa Giêsu cho Lazarô sống lại. Đây không chỉ là một phép lạ, mà là mặc khải lớn lao: **"Chính Ngài là sự sống lại và là sự sống".**

Trong nỗi bất lực của con người trước cái chết, quyền năng phục sinh của Đức Kitô mở ra niềm hy vọng mới: **ai tin vào Ngài thì, dù đã chết, cũng sẽ được sống.**

Quyền Năng Phục Sinh được thánh Gioan trình thuật trong thánh lễ hôm nay:

Khi ấy, hai chị em của Ladarô sai người đến thưa Chúa Giêsu rằng: "Lạy Thầy, người Thầy yêu đau liệt". Nghe tin ấy, Chúa Giêsu liền bảo: "Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng để làm sáng danh Thiên Chúa và do đó Con Thiên Chúa sẽ được vinh hiển".

Chúa Giêsu thương Martha và em là Maria và Ladarô. Khi hay tin ông này đau liệt, Người còn lưu lại đó hai ngày. Rồi Người bảo môn đệ: "Chúng ta hãy trở lại xứ Giuđêa".

Đến nơi, Chúa Giêsu thấy Lazarô đã được an táng bốn ngày rồi. Khi hay tin Chúa Giêsu đến, Martha đi đón Người, còn Maria vẫn ngồi nhà. Martha thưa Chúa Giêsu: "*Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt ở đây thì em con không chết. Tuy nhiên, ngay cả bây giờ, con biết Thầy xin gì cùng Thiên Chúa, Thiên Chúa cũng sẽ ban cho Thầy*". Chúa Giêsu nói: "**Em con sẽ sống lại**". Martha thưa: "*Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, thì em con cũng sẽ sống lại*". Chúa Giêsu nói: "**Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ**". Con có tin điều đó không?" Bà thưa: "Thưa Thầy: vâng, con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống đã đến trong thế gian".

Người xúc động và hỏi: "Đã an táng Ladarô ở đâu?" Họ thưa: "Thưa Thầy, xin đến mà xem". Chúa Giêsu rời lều. Người Do-thái liền nói: "Kìa, xem Ngài thương ông ấy biết bao!" Nhưng có mấy kẻ trong đám nói: "Ông ấy đã mở mắt người mù từ khi mới sinh mà không làm được cho người này khỏi chết ư?" Chúa Giêsu lại xúc động Người đi đến mộ.

Mộ đó là một hang nhỏ có tảng đá đặt trên. Chúa Giêsu bảo: "**Hãy đẩy tảng đá ra**". Martha là chị người chết, thưa: "Thưa Thầy, đã nặng mùi rồi vì đã bốn ngày". Chúa Giêsu lại nói: "Ta đã chẳng bảo con rằng: **Nếu con tin, thì con sẽ xem thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?**" Thế là người ta cất tảng đá ra. Chúa Giêsu ngược nhìn lên và nói: "Lạy Cha, Con cảm tạ Cha đã nhậm lời Con. Con biết Cha hằng nghe lời Con. Nhưng Con nói lên vì những người đứng xung quanh đây, **để họ tin rằng Cha đã sai Con**". Nói rồi, Người kêu lớn tiếng: "**Ladarô! Hãy ra đây!**" Người đã chết đi ra, chân tay còn quấn những mảnh vải, trên mặt quấn khăn liệm. Chúa Giêsu bảo: "Hãy cởi ra cho anh ấy đi!"

Một số người Do-thái đến thăm Maria, khi được chứng kiến những việc Chúa Giêsu làm, thì đã tin vào Người. (*Ga 11, 1-45*)

Hạt giống phải mục nát mới nảy mầm. Con tắm phải "chết đi" trong kén, rồi lột xác thành bướm bay. Cũng như Mặt Trời lặn rồi mới mọc, bóng tối tưởng còn mãi, nhưng bình minh lại đến. Mùa đông cây khô trụi lá, rồi mới hồi sinh xanh tươi khi xuân về. Chúa hỏi Martha: "*Con có tin điều đó không?*". Chúa nhắc lại nhiều lần phải có Niềm Tin. Chính vì nhờ có **Niềm Tin Chúa đã mở cửa mồ gọi: "Lazarô! Hãy ra đây!"** chứng tỏ cho mọi người đứng xung quanh biết: "**Ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống**". Chúa Giêsu ngược nhìn trời cảm tạ Cha nhậm lời Chúa xin. Đây là nói cho họ biết **Quyền Năng Phục Sinh của Thiên Chúa khôn thấu biết bao. Đây là nhờ Thần Khí Chúa mà có sự Sống**

I. NIỀM TIN MỞ CỬA MỒ CHO LAZARÔ

Matta thưa với Chúa Giêsu: *"Con đã tin Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống."* Nhưng thực ra Matta vẫn ngờ vực khi nghe Thầy trấn an: *"Em con sẽ sống lại"*, thì bà lại thưa: *"Vâng "Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, em con cũng sẽ sống lại".* Quả là bà chưa có niềm xác tín, nên sau này bà không vững dạ khi Chúa đến mộ phán bảo: **"Hãy đẩy tảng đá ra"**. Bà thưa: *"Thưa Thầy, đã bốn ngày, nặng mùi rồi"*, vì bà quá tuyệt vọng. Bà thất vọng ngay từ đầu, nên thoát khi gặp Thầy thương yêu của mình đến, bà đã trách khéo Thầy đến trễ quá: *"Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt ở đây thì em con không chết"*.

Nhưng Chúa đã mở cửa mồ của em bà. **Chính niềm tin này mở ra cánh cửa hy vọng, biến tuyệt vọng thành sự sống.** Niềm tin mở cửa mồ Lazarô, **cũng là mở cửa mồ thất vọng** cho những ai ngã lòng không tin tưởng, **mồ của bóng tối Sự Chết, bóng tối của tội lỗi** nhận chìm con người dưới đáy vực, từ nơi thăm sâu vọng vang tiếng kêu cầu:

"Từ lâu con đã hoang đàng
Quay lưng với Chúa quy hàng quỷ ma
Bất trung bội nghĩa gian tà
Con nhận tội lỗi xin Cha khoan hồng"

II. NIỀM TIN NHỜ THẦN KHÍ MÀ ĐƯỢC SỐNG

"Ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống". Lời Chúa tỏ cho biết Quyền Năng Phục Sinh của Thiên Chúa khôn thấu dường nào.

Chính Thần Khí Chúa tác động, và đổi mới hoán cải hồi sinh. Cũng như Thánh Thần Chúa xuống cung lòng trinh nữ Maria để cho Con Thiên Chúa nhập thể sinh ra làm người trần thế, Thánh Thần Chúa đến ban sự sống mới cho Lazarô, như trong **Bài Đọc I**, ngôn sứ Êdêkien đã tuyên sấm: *"Ta sẽ mở cửa mồ các người và đưa các người ra khỏi mồ... Ta sẽ cho các người thần trí của Ta, và các người sẽ được sống"*

Đây Chúa là Thiên Chúa phán: **"Hỡi dân Ta, này Ta sẽ mở cửa mồ các người, Ta sẽ kéo các người ra khỏi mồ và dẫn dắt các người vào đất Israel.** Hỡi dân Ta, các người sẽ biết Ta là Chúa, lúc Ta mở cửa mồ các người, và kéo các người ra khỏi mồ, Ta sẽ cho các người thần trí của Ta, và các người sẽ được sống, Ta sẽ cho các người an cư trên đất các người, và các người biết rằng: Ta là Chúa, chính Ta đã phán và đã thi hành".
(Ed 37, 12-14)

Trong **Bài Đọc II**, thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Rôma cũng quả quyết như thế: *"Thánh Thần của Đấng làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em"*.

"Anh em thân mến, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Chúa. Còn anh em, anh em không sống theo xác thịt, nhưng sống theo tinh thần, nếu thật sự Thánh Thần Chúa ở trong anh em. Nếu ai không có Thánh Thần của Đức Kitô, thì kẻ ấy không thuộc về Người. Nhưng nếu Đức Kitô ở trong anh em, cho dù thân xác đã chết vì tội, nhưng tinh thần vẫn sống vì đức công chính. Và nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong

anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, **nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em.** (Rm 8, 8-11)

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa,
Con lìa bỏ Chúa lâu rồi,
Từ nơi vực thẳm xin Ngài khoan dung.
Nếu Ngài chẳng mở rộng lòng
Con sao có phúc được trông thấy Ngài.
Xin đừng ngoảnh mặt bưng tai
Con hằng năn nỉ không ngơi kêu cầu.

ĐK- *Từ nơi đáy vực thẳm sâu,
Hồn con nức-nở kêu cầu nài van,
Cậy trông lòng Chúa khoan-nhân,
Ghi con vào sổ công-dân Nước Trời.
Chúa mà kết án đời đời,
Sao con được thấy ánh ngời thiên-quang?*

1- Từ lâu con đã hoang-đàng,
Quay lưng với Chúa, quy hàng quỷ ma,
Bất trung, bội nghĩa, gian tà,
Con nhận tội lỗi, xin Cha khoan hồng,
Nếu Cha chẳng mở rộng lòng,
Tủi thân con lắm, con hồng mong chi?

2- Hồn con khao khát Thiên Đàng.
Quân canh mong sáng sao bằng con mong?
Chúa ơi, bóng rât lửa hồng
Đêm mù, bóng tối con không thấy Ngài.
Nếu như tội án còn dài
Làm sao con hưởng ơn Ngài miên man?

3- Giờ con đau xót vô cùng,
Bao năm gieo giống cỏ lùng đồng xanh
Tác tung hại kẻ ngay lành,
Con lìa bỏ Chúa, thông manh như mù.
Chúa ơi, Ngài chớ hững hờ!
Rày con mong ước, trông nhờ Cha thương.

4- Mẹ ơi! Mẹ hãy mở lòng,
Mẹ xin với Chúa khoan hồng nhẹ tay,
Vớt con khỏi chốn vực này,
Con vào bệ kiến thiên ngai Nước Trời.
Đắm say hồng phúc cận Ngài,
Tụng ca danh Chúa dâng lời tri ân
https://youtu.be/LV_ao-2443A

Ben. Đỗ Quang Vinh